

Andrzej Kutyłowski

Lubartów. Kolonia Zagrody Lubartowskie

Informator Archeologiczny : badania 3, 82-83

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania ratownicze objęły teren omentarsyska, zagrożony przez intensywną, mechaniczną eksploatację piasku.

W trakcie prac przebadano przestrzeń ok. 250 m². Na obszarze tym odsłonięto 13 grobów zachowanych oszczędnie i 2 bardzo zniszczone. Wszystkie jednak zostały w pewnym stopniu rozwlecone przez sypchaos. Nad niektórymi mogły się pierwotnie znajdować duże kamienie polne.

Wszystkie groby były ciałopalne, a na podstawie ceramiki /kilka mniejszych naczyń zachowanych w okolicy/ można je zaliczyć do kultury łużyckiej z V-ego okresu epoki brązu.

KWACZAŁA-SPALONA, pow. Chrsanów   patrz okres halstański
Stanowisko 7

LUBARTÓW   Konserwator Zabytków Archeologicznych w Lublinie
Kolonia Zagrody Lubartowskie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski.
Finansował WKZ w Lublinie. Oswarty sezon badań. Ślady osadnictwa z epoki brązu, wczesnej epoki żelaza oraz z czasów nowożytnych.

Weryfikowano stanowisko na jego północnym i południowym odcinku zagrożonym pracami ziemnymi.

Stanowisko leży w południowo-zachodniej części płaskostepu wzniesienia /rościągniętego równoleżnikowo między Wiep-

rzem a Lubartowem/, w odległości ok. 200 m w kierunku na południe od toru kolejowego i ok. 1 km w kierunku na północny-wschód od centrum miasta. W bieżącym roku badania prowadzono na polu B. Jakubowskiego /północny odcinek stanowiska/ i na polu A. Kuśmy /południowy odcinek stanowiska/, nawiązując do terenu badań z lat 1961, 1962, 1965 /teren Zakładu Oczyszczania Ścieków i Miejskiego Wysypiska Śmieci/. Założono 6 wykopów sondażowych, nie łączonych ze sobą, o ogólnej powierzchni ponad 60 m². Odsłonięto dwie jamy, których zawartość kulturową stanowiły krzemienie i ułamki naczyń ręcznie lepionych, nawiązujących do ceramiki "łużyckiej" z późnej epoki brązu - wczesnej epoki żelaza. Ponadto natrafiono na ślady spalonego budynku drewnianego /chaty?/ przypuszczalnie pochodzącego z drugiej połowy XVII - początku XIX wieku.

ŁUPAWA, pow. Słupsk

Stanowisko 8

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Franciszek J. Lachowicz i mgr Dobrochna Jankowska. Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: osada kultury łużyckiej, cmentarzysko kultury pomorskiej z V okresu epoki brązu i okresie halstattckiego.

Stanowisko w Łupawie położone jest w północnej części wsi na terenie żwirowni, do niedawna intensywnie eksploatowanej, co zadecydowało o konieczności przeprowadzenia badań ratowniczych.